



«Кожна історія доходила до мого серця...» «Я зрозуміла, що будь-які події в Україні стосуються кожного з нас. Відчула атмосферу Майдану, отримала знання про нашу історію...» «З очей котилися сльози, а душа розривалася від болю...» «Я сповнений гордості за наших героїв-конотопців». Так висловили враження від почутого і побаченого 14 лютого в читальній залі бібліотеки Політехнічного технікуму КІСумДУ студенти-другокурсники, бо, справді, слова, вимовлені учасниками дійства, зворушували кожного.

Того дня, 14 лютого, відбулася зустріч з авторами книг «Кілька історій для історії» та «Конотопська небесна чота 2014 – 2018» Антоніною Пипко, Ігорем Лисим, Дариною Вандоляк і Дариною Коваль. У книгах – про мир і війну, сучасну історію України, створювану її героями, мужніми захисниками.

Ось що розповіла Антоніна Пипко - авторка книги «Кілька історій для історії», уродженка Конотопа, заступниця генерального директора Національного меморіального комплексу Героїв Небесної сотні – музею Революції Гідності: «Кажуть, що писати треба не тоді, коли можеш писати, а тоді, коли не можеш не писати. Я не могла її не написати. Усі ці кадри відбувалися перед моїми очима. Я пройшла Майдан – як звичайна людина, як крапля в океані. Дивлячись на цих людей, захисників України, вирішила, що кожне ім'я має бути закарбоване, увіковічене... Просто брала інтерв'ю у конотопців, які там були, які брали участь у тих подіях, і вирішила, що й мої свідчення будуть корисними для читача. Перша частина книги називається «У неволі» – про українців і їхнє життя в неволі. Друга частина «Герої поміж нас. Свідчення самовидця» присвячена подіям Майдану. У ній – про конотопців, які доклали участь до перемоги: Анатолія Шульгу, першого з героїв, хто поліг у тій війні, Євгена Бірюкова, Оксану та Олега Кутенків (зберегли жертвоне кохання до України тоді, в лютому 2014-го), Геннадія Буренка, Сергія Небеленчука, Євгена Горлача, Віктора Зеленського...»

На екрані – кадри з фільмів про героїв Небесної сотні, а на очах сльози... Моторошно, важко. Морально важко досягнути побачене. Але якими ж безстрашними були ті воїни, свідомими свого вибору! Як в Ольжича: «О нації, дужа і вічна, як Бог, ...що, над добро і

над зло, над долю, і ласку, і кару...»

Особлива атмосфера запанувала в залі, коли Ковалішина Руслана, студентка першого курсу Політехнічного технікуму КІСумДУ, читала уривок з нарису А. Пипко «Сад Анатолія Шульги». Дівчина так глибоко впустила біль у своє серце, що слова читала не голосом, а серцем. Кожне слово ніби пережила, воно їй боліло, і читала зі сльозами на очах...

Пам'ять про загиблих героїв-конотопців вкарбована в книзі «Конотопська небесна чота 2014 – 2018», авторами якої є члени гуртка юних журналістів, що діє при Конотопській станції юних туристів, та їхній керівник Ігор Лисий, член Національної спілки журналістів України, автор наукових розвідок, історичних досліджень, збірок віршів та малої прози. Йдеться у виданні про одинадцятьох наших земляків, які загинули на сході України. Кожен із загиблих воїнів, за словами Ігоря Едуардовича, гідний окремої книги, а це видання – вияв шани землякам, мужнім захисникам рідної землі.

До слова були запрошені юні авторки-журналісти Дарина Вандоляк і Дарина Коваль, прослухали відеозвернення Катерини Гайдай про те, як створювалася книга, як писалися нариси про відважних конотопців.

У залі не залишилось байдужих. Ми зрозуміли, що Україна починається з кожного з нас і жити тільки буденними турботами вже не зможемо. Упевнені: наш народ витримає пекло війни й обов'язково здобуде перемогу.

Щиро вдячні Тетяні Радько за організацію презентації. Це найпереконливіший вияв активної життєвої позиції, безпосередньої участі в житті країни, міста, закладу, це істинна громадянськість.

Тетяна Тараба, викладач гуманітарних дисциплін

